

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 33T/91/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118011618
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Šuťák
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2019:8118011618.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Šuťaka a prísediacich Mgr. Jany Cihej a Anny Vargovej na hlavnom pojednávaní dňa 16. mája 2019 v Prešove takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný:

S. N., nar. X.X.XXXX I. K., trvale bytom K. - N., X. Č.. XXXX/XX, t.č. v ÚVV a ÚVTOS Prešov,

je vinný, že

1/ dňa 28.9.2017 v čase o 15.10 hod. riadil osobné motorové vozidlo taxi služby AlfaTaxi zn. Hyundai Accent, ev. č. K.-XXXFY po miestnej komunikácii v Prešove na Jazdeckej ulici, kde pred železničným priecestím pri vychádzaní z vedľajšej cesty na hlavnú cestu vpravo nerešpektoval dopravnú značku „Daj prednosť v jazde“, nedal prednosť cyklistovi Z. I. prichádzajúcemu z ľavej strany po ceste označenej ako hlavná cesta v smere na Mukačevskú ulicu, čím ako vodič porušil ustanovenia § 20 ods. 1 zákona NR SR č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, vošiel do koridoru jazdnej dráhy bicykla cyklistu Z. I., došlo ku kontaktu predného kolesa bicykla s ľavou prednou časťou vozidla, pričom v dôsledku zrážky a následného pádu cyklista Z. I. utrpel trieštivú podhrboľovú zlomeninu horného konca pravej stehrovej kosti s posunom úlomkov s predpokladanou dobou liečenia spojenou s práceneschopnosťou v trvaní 4-6 mesiacov,

2/ v dobe od mesiaca november 2017 až do 12.12.2017 aj napriek nevôli a nesúhlasu poškodenej S.. D. H., nar. X.X.XXXX, trvale bytom K.Q., O. E. Č.. X opakovane vyhľadával jej osobnú blízkosť a sledoval ju a súčasne ju opakovane kontaktoval telefonicky, a to tak, že jej písal množstvo SMS správ, ktorých obsahom boli okrem iného aj hanlivé a urážlivé výroky na poškodenú, neustále jej volal, a to aj v nočných hodinách, pričom bol poškodenou opakovane vyzývaný, aby ju takýmto spôsobom neobťažoval,

3/ od januára 2017 až do 8.3.2018 v Prešove v byte na ul. X. Č.. XX, opakovane požadoval od svojej matky I. N., nar. X.X.XXXX bytom K., X. Č.. XX finančné prostriedky vo výške od 1,- Eur až do 50,- Eur, pričom sa jej opakovane vyhrážal ublížením na zdraví a bitkou fyzicky ju opakovane napádal, pričom poškodená v obave o svoj život a zdravie mu dávala peniaze v rozličných sumách, čím mu takto dala spolu najmenej 200,- Eur, pričom dňa 26.10.2017 jej spôsobil pomliaždenie hlavy v čelovej oblasti a palca na ľavej ruke a naposledy dňa 8.3.2018 od nej požadoval sumu vo výške 20,- Eur, vyhrážal sa jej, že ju zabije ak mu peniaze nedá, napadol ju, na čo ona z bytu ušla k susedom a zavolala políciu, pričom jej spôsobil ľahké pomliaždenia oboch temenných oblastí hlavy a ľahké pomliaždenia chrbtov oboch rúk vo vlasovej časti hlavy a pomliaždenie predlaktí oboch rúk,

4/ dňa 3.1.2018 v čase okolo 18.00 hod. na ulici S. I. K. v blízkosti obytného bloku s popis. č. XX vulgárne nadával a vykrikoval svojej bývalej družke S.. D. H., že ju zabije, následne podišiel k nej a

fyzicky ju napadol a to tak, že oboma rukami ju sotil do hrude a kopal do lýtok oboch nôh a naďalej jej vulgárne nadával, pričom jej spôsobil pomliaždenie oboch lýtok, viac ľavého s krvnými podliatinami s dobou liečenia spojenou s práceneschopnosťou od 4.1.2018 do 12.1.2018, a dňa 10.1.2018 jej zaslal výhražné sms správy, ktorých obsahom bolo „pica takto skončí!!!“, „Presne toto tvoje ohananie sa fizlami skončí“, „skap“, „žeby si aids dostala na tu tvoju smrgflavu vaginu“ a „nebirujem ta najviac jak sa da ukazuj to komu chceš tieto smsky nebirujem ta!!!“, čím tak svojím konaním, ako aj vzhľadom na jeho predchádzajúce správanie sa v minulosti u S.. D. H., nar. X.X.XXXX, bytom S. XX, K. vyvolal strach a vzbudil u nej dôvodnú obavu o svoj život a zdravie,

t e d a

v bode 1

- inému z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví a takýto čin spáchal závažnejším spôsobom konania,

v bode 2

- iného dlhodobo prenasledoval takým spôsobom, že to môže podstatným spôsobom zhoršiť kvalitu jeho života tým, že vyhľadával jeho osobnú blízkosť alebo ho sledoval a kontaktoval ho prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby proti jeho vôli,

v bode 3

- iného násilím, hrozbou násilia alebo hrozbou inej ťažkej ujmy nútil, aby niečo konal, a takýto čin spáchal na chránenej osobe,

v bode 4

- inému sa vyhrážal smrťou, ťažkou ujmu na zdraví alebo inou ťažkou ujmu takým spôsobom, že to vzbudilo dôvodnú obavu a takýto čin spáchal na chránenej osobe,
- dopustil sa slovne a fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného a takýto čin spáchal na chránenej osobe,

č í m s p á c h a l

v bode 1

- prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. h/ Tr. zákona,

v bode 2

- prečin nebezpečné prenasledovanie podľa § 360a ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. zákona,

v bode 3

- zločin vydieranie podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/, písm. e/ Tr. zákona,

v bode 4

- prečin nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. Zákona v súbehu s prečinom výtržníctvom podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. d/ Tr. zákona

Z a t o m u s ú d u k l a d á:

Podľa § 189 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2 Tr. zákona, pri existencii poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j/ Tr. zákona a existencii priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h/ Tr. zákona, § 41 ods. 1 Tr. zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 5 (päť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona ho na výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd poškodených Sociálnu poisťovňu, ul. 29. augusta 8 a 10, 813 63 Bratislava a Všeobecnú zdravotnú poisťovňu, Panónska cesta 2, 851 04 Bratislava, mestská časť Petržalka, IČO: 35 937 874 s nárokmi na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Prešov podal dňa 27.8.2018 obžalobu na obžalovaného S. N. pre skutky, ktoré právne kvalifikoval ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. h/ Tr. zákona, prečin nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. zákona, zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/, písm. e/ Tr. zákona a prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. Zákona v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. d/ Tr. zákona.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaný S. N. v zmysle § 257 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku urobil vyhlásenie, že je vinný zo skutku kvalifikovaného ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. h/ Tr. zákona, ktorý sa mu kladie za vinu. Na to súd postupoval v zmysle § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Trestného poriadku, kde obžalovaný uviedol, že rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, ako obvinený bol poučený o svojich právach, o práve na obhajobu, bola mu daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a s obhajcom sa mohol radiť o spôsobe obhajoby, rozumie právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu, bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestný čin kladený mu za vinu a dobrovoľne sa priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý je kvalifikovaný ako zločin prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. h/ Tr. zákona.

V zmysle § 257 ods. 5 Trestného poriadku súd zistil stanovisko prokurátora a obhajcu, ktorí súhlasili s tým, aby súd vyhlásenie obžalovaného prijal.

Následne súd uznesením rozhodol, že toto vyhlásenie prijíma a zároveň vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku sa nevykoná a na hlavnom pojednávaní vykonal iba dôkazy súvisiace s nepriznanými skutkami, výrokom o škode a náhrade škody.

Z vykonaného dokazovania v prípravnom konaní mal súd jednoznačne preukázané, že skutok sa stal tak, ako je uvedený v obžalobe a dopustil sa ho obžalovaný, nakoľko súd nemal žiadne pochybnosti o tom, že sa skutok stal, ani o jeho právnej kvalifikácii, preto toto vyhlásenie prijal.

Na hlavnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného S. N., poškodených S., D. H. M. I. N., svedkov Z. H., S. S., Z. Ž., D. H., znalcov PhDr. Mariána Garbára, MUDr. Kornélie Fabišíkovej, MUDr. Petra Valdmana, PhDr. Jany Čorejovej a prečítaním a oboznámením listinných a ďalších dôkazov a zistil nasledovné:

Obžalovaný S. N. na hlavnom pojednávaní uviedol, že je nevinný zo skutkov právne kvalifikovaných ako prečin nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. zákona, zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/, písm. e/ Tr. zákona a prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. Zákona v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. d/ Tr. zákona.

Obžalovaný uviedol, že poškodená je jeho bývalou družkou a matkou jeho dcéry, kde boli spolu 8 rokov a tri roky žili v spoločnej domácnosti a konanie v bode 2 obžaloby bolo ovplyvnené konaním poškodenej, kde jeho úmyslom bolo ju navodiť k takému správaniu, aby mu umožnila vzťah s dcérou.

V tom čase pracoval ako taxikár a zvykol chodiť po ulici Sabinovskej, kde sa zdržiavala aj družka a preto dochádzalo k náhodným stretom a nebolo to žiadne prenasledovanie, ale išlo o zhadu náhod, ak sa jej nemohol štyri, päť dní dovolať, chcel vedieť ako sa má dcéra a keď čakal na klienta v oblasti jej bývania tak si ho nahrávala na mobil, ale išlo o jeho prácu a žiadne prenasledovanie. Pri písaní niektorých sms správ ním lomcovali silné emócie z rozchodu a pokiaľ ide o 3000 sms správ poukázal na skutočnosť, že táto komunikácia nie je len jeho a nie je úplná, poukazuje na skutočnosť, že pred odovzdaním polícii si ju mohla upraviť a zaujímavý je aj interval, že po vydaní predbežného opatrenia mohla prezentovať, že ju obťažujem. Stále išlo o dcérku, lebo keď ju mal on, zvládla to bez toho, aby ho kontaktovala, a pokiaľ bola malá v jej starostlivosti, bola niekedy niekoľko dní u jej rodičov. Všetky sms správy boli ohľadne vzťahu s maloletou, ale niektoré boli aj hanlivé a urážlivé. Samotná poškodená uviedla, že nemalou mierou k obsahu sms správ prispela aj sama. Podstatným bol aj dôvod ukončenia vzťahu, kde bolo podvádzanie z jej strany a určite jej nevyvolával v nočných hodinách a vždy kontakt ukončil pred polnoci a iba výnimočne a stalo sa, že to bolo aj po polnoci. Ohľadne prenasledovania chce uviesť, že pokiaľ poškodená tvrdí, že ju mal otravovať, je to vymyslené. Dňa 27.11.2017 mu umožnila vyzdvihnúť dcérku zo škôlky a následne od poškodenej prišla sms správa, že sa stretla pred škôlkou a následne ju prosil, aby tam nechodila, aby nedošlo k incidentu a toto preukazuje, že predmetom sms správ bola dcérka a následne keď chcel niečo dcérke odniesť, tak ju navštívil bez vedomia poškodenej. V práci ju kontaktoval iba vtedy, keď mu niekoľko dní nedvíhala mobil a určite z neho nemala obavy, lebo stretávali sa následne a neboli medzi nimi žiadne problémy. Pokiaľ ide o stretnutia, iba jedno bol iniciované z jej strany a následne sa stretávali len ohľadne styku s dcérkou a pokiaľ poškodená uvádza, že musela meniť svoje zaužívané správanie podstatným spôsobom, ale nie je to pravda, lebo nedošlo k zmene jej správania. Stále jej vypisoval a keby reagovala mohol byť spis o dvesto strán tenší a na radu právniky začala tým, že si neželá, aby ju kontaktoval a po novom roku to robila úmyselne a stretli sa aj mimo preberania dieťaťa a dokonca ho bola navštíviť aj vo väzbe. Poškodená ho žiadala, aby prestal s písaním sms správ, že má strach a sa ho bojí, ale obťažovanie spomínala aj po novom roku a o toto ho žiadala opakovane. Keď sa jej nemohol tri, štyri dni dovolať a kontakt s dcérkou v škôlke mu nestačil a nevedel kde je jeho dcérka, preto mala za určité obdobie aj 20 zmeškaných hovorov, niekedy mu povedala, že nech zavola neskôr a poobede, že už volám neskoro, poprel aby ju navštevoval v noci a nie je pravdou ani to, že bola privolaná hliadka. Rozhovory boli ukončené pred polnocou ale po 22.00 hod. boli telefonáty riadne. Kontaktoval aj jej kolegov, keď nedvíhala telefón a to do práce a mal záujem sa kontaktovať s dcérkou a preto zisťoval u kolegov, kde je poškodená. Pokiaľ dlhšie nedvíhala, kontaktoval jej kolegov ako aj jej rodinných príslušníkov. Kontakt s dieťaťom prebiehal ako bolo určené súdom a mimo tohto mu dávala malú len zriedkakedy a stalo sa to asi iba raz a stále išlo o jeho záujem o dcérku. Pri odovzdávaní neboli žiadne problémy, raz tam aj večeral a zase niekedy vo dverách si vymenili uštipačné poznámky, ale nešlo o žiadne extrémne. K množstvu sms správ sa vyjadril, že boli obdobia keď ju tri alebo sedem dní nekontaktoval, ale zasa inokedy bolo 60, 70 sms správ a keď mal v práci voľno chcel to využiť na stretnutie s dcérou. Pokiaľ bola dohoda na stretnutí a jemu to nevyhovovalo, tak sa snažil kontaktovať a z jeho strany to bolo prehnané a predbežným rozhodnutím bol následne upravený styk.

Pokiaľ ide o skutok vydierania uviedol, že počas celého roka 2017 dochádzalo k nejakým hrozbám, ale určite to nebolo prezentované v intenzite, lebo z kalendára, ktorý matka poskytla je zrejmé, že osem mesiacov nepýtal nič a prvý polrok ani nebýval doma a pomoc bola iba štyrikrát. Niekedy mu mama dala peniaze sama od seba s tým, aby niečo kúpil dcérke a určite matku nenapadol pred dcérkou a 8.3. určite nepýtal peniaze pod hrozbou násilia a pokiaľ pýtal peniaze neoblo to v takej intenzite ako uvádza matka. K 8.3. uviedol, že bol doma, potreboval povybavovať nejaké úrady a určite nemaródoval a vtedy prišla sms správa, že mu skončil paušál a mal aj nejaký zmeškaný hovor, preto išiel za mamou a pýtal 20,- Eur, nakoľko mal nastúpiť do práce a potreboval telefonovať, mama začala neprimerane reagovať, kde ich má zobrať, či si má požičať od susedov, kde jej povedal, že nech nepýta peniaze od susedov, ale môže od rodiny a chcel ju iba utíšiť. Následne chcel od nej telefón aby si mohol zavolať a určite jej nepoškodil, aby nemohla volať políciu a následne prišla hliadka. Od polovice januára bol zamestnaný ako kuriér a následne v marci mal dostať výplatu okolo 500,- Eur, ale k tomu sa nedopracoval a pracoval aj na pumpe a pôsobil aj ako taxikár a posledné dva mesiace boli o hľadaní novej práce, keď dosahoval takéto príjmy na domácnosť neprispieval a stravoval sa sám. Peniaze pýtal tým spôsobom, že chce poprosiť 20,- Eur a presné slová uviesť nevie, ale pripustil, že jej mohol povedať niečo v tom zmysle buď ticho, nevrieskaj, ale žiadnym spôsobom ju nenapadol. Vzťah s matkou charakterizoval ako nie práve najideálnejší, na vine nebol iba on, ale matka má problém vo všeobecnosti vychádzať s inými ľuďmi. S matkou išlo o bežné hádky a tieto vznikali keď nemohla ona nájsť peňaženku alebo poprehadzovala mu veci a v kuchyni vrela, koľko má dlhov a riešila veci mimo neho. Pri konfliktoch keď začala vrieskať, tak ju stiahol z

chodby a tieto prejavy vyplývajú z jej povahových a osobnostných čŕt a keď vrieskala dva metre pred dverami, dal jej ruku na ústa, kde ona tvrdí, že dostala po zuboch. Boli evidované tri priestupky, kde v jednom prípade nebola dokázaná jeho vina. Dňa 8.2.2018 nemohla utrpieť žiadne zranenia, lebo k fyzickému ataku nedošlo a taktiež sused uviedol, že žiadne stopy po zranení si nevšimol. V predmetný deň ona robila v kuchyni, on si riešil svoje veci, ona niekde odišla, o hľadal bločky a konflikty súviseli s jej frustráciou, že nemala peniaze, požičiaval si od nej rôzne sumy. Niekedy ich vrátil a keď som pracoval určite som jej dal peniaze a bol to revanš za jej pomoc voči nemu. Stalo sa, že mu aj nedala peniaze, ale v tom prípade nedošlo k žiadnemu napadnutiu alebo ataku. Aj keď mal kde dávať peniaze, 20,- Eur dal skôr mame, akoby by zaplatil nejakú splátku, ako taxikár zarobil 20,-, 30,- Eur za zmenu, ktoré používal postupne na rôzne účely, niektorý mesiac som robil skôr zadarmo a vracal jej peniaze aj tým spôsobom, že jej robil nákupy.

Ku skutku štyri obžaloby uviedol, že ju kontaktoval, lebo mal narodeniny, ktoré chcel stráviť s dcérou a ona nedvíhala a nemohol sa jej ani dovolať a keď konečne dvihla povedala mu, že mu dcéru nedá a chcel si to vydiskutovať a jej prístup, keď sa nemohol dovolať ho unavoval a šťval a vždy mu išlo o kontakt s dcérou a problém bol aj na Vianoce, kde mu najprv dcérku prisľúbila a nakoniec si to rozmyslela a preto išiel za ňou osobne a na S. stretol poškodenú, kde sa jej pýtal, kde je malá a prečo nedvíha telefón, vtedy počul, ako hovorí do telefónu, že poďte tu, tu je a určite sa jej nevyhrážal. Opätovne sa pýtal, že kde je malá, sácala do neho, aby odišiel a keď do neho sotila, strhol jej ruky, kde stratila rovnováhu a spadla, nevedel uviesť, či vôbec spadla, alebo to utrpela skôr a potom evidoval jej rodičov, ako parkujú auto vo vzdialenosti 70 až 100 metrov a jej otec sa rozbehol, keďže ho v minulosti fyzicky napadol, tak ušiel. Bolo podané aj priestupkové oznámenie, kde nevedel uviesť, ako sa to skončilo a nikdy sa nevyhrážal jej ani členom jej rodiny a pokiaľ boli vyhrážky správanie bolo reakciou na zle správanie jej voči jeho osobe a vulgarizmy boli strop, k vyhrážkam zo dňa 10.1.2018 uviedol, že to neboli myslené ako vyhrážky, ale nakoľko mal poškodený telefón, tieto slovíčka telefón doplnil sám, alebo zmenil a chcel mať veci iba inak ako poškodená a všetky tieto slová nemožno brať ako vyhrážanie, pokiaľ uvádzal, že jej praje to najhoršie nemyslel to ako nejakú vyhrážku, aj samotná poškodená poukazovala, že nemá strach a že pri odovzdaní maloletej boli sami a pravidelne každé ráno chodieval po Sabinovskej a pokiaľ doručoval niečo do Nobytu, normálne sa bavili a podľa jeho názoru z neho nemala strach, lebo dcéru mu odovzdávala v byte a púšťala ho aj do vnútra. Otca poškodenej zaregistroval, keď už bolo po všetkom a auto iba ešte prichádzalo na parkovisko a podľa jeho názoru to nemohol evidovať, v porozvodovom období poškodenú nenapadol a keď počas vzťahu došlo ku konfliktu, ale boli to iba nejaké sácania a raz je zahryzol do ruky, aby jej vytrhol kočiar a bolo to v čase po prevalení nevery, kde ona mu vylepila facku a on sa jej zahryzol do ramena. Vždy predmetom sporu bola dcéra a bol postihnutý za urážky v sms správach. Poškodená keď zbadala auto kričala: „oci, oci,“ a k zraneniam uviedol, že žiadne kopanie nevidel a mohla k tomu prísť, keď stratila balans alebo už mala modriny predtým. V lekárskej správe sa uvádza, že išlo o mierny edém a poškodená mala modriny bežne, ktoré sa jej tvorili a mohla mať modrinu predtým a on ju nekopol, ani žiadnym spôsobom nenapadol, predpokladal, že mala oblečené nohavice, lebo išlo o január.

Svedkyňa poškodená S.. D. H. vypovedala, že s obžalovaným žili ako druh a družka a keď sa narodila dcéra J., žili v spoločnej domácnosti u jeho mamy a keď boli nejaké spory alebo konflikty dvakrát odišla k rodičom a potom sa natrvalo presťahovala na súčasnú adresu. Spolužitie zo začiatku bolo normálne, kde bývali u jeho mamy, prerobili jednu izbu a potom nastúpila radosť z dieťaťa, odsťahovala sa preto, lebo nemala ideálny vzťah s jeho mamou a dieťa nereagovalo primerane na konflikty, ktoré sa odohrávali najprv občas, potom nasledovali hádky, trenice, sácania a raz bol zamestnaný, raz nezamestnaný, konflikty sa začali stupňovať v roku 2015, kde si myslel, že ho podvádzala a definitívne odišla v roku 2016. Obžalovaný sa snažil o kontakt, kde ona sa tvárila, že býva u rodičov a po troch mesiacoch prišiel bývať s ňou a bolo to od konca roka 2016 asi polroka to bolo dobré a následne nastúpili hádky, urážky a ešte chvíľu tam býval, odišiel v auguste, alebo v septembri 2017 a vrátil sa iba po veci a bol definitívne vystahovaný. Považovala vzťah za ukončený, on sa snažil ešte udobriť, nadmieru ju kontaktoval, vyhľadával, snažila sa, aby sa s dcérou vídal a pokiaľ sa s ním dala, mu to umožňovala, ale potom záujem otočil na ňu a preto sa snažila kontakt ukončiť. Kontaktoval ju sms správami, telefonátmi, vyhľadával na mieste bydliska, čakal pri vchode, chodil na mestský úrad, bolo to 30-50 sms správ za deň, 10 hovorov na pevnú linku, kde sa neozval. V sms správach najprv bol záujem o dieťa, potom či niekoho má, čo robí, nadávky a osočovanie a keď sa jej pýtal na dieťa, bolo to primerané, tak reagovala a keď toho bolo veľa, povedala mu, aby ju neobťažoval, na túto skutočnosť ho upozornila, ale aj tak došlo k vyhľadávaniu. Vyzvala ho na ukončenie komunikácie sms správami ústne a taktiež ho upozornila, že

si to nepraje, vyhľadával jej osobnú blízkosť na pracovisku, v byte, pýtal sa kolegyň, búchal na dvere, a ona volala políciu, ktorého niekedy našla a niekedy nie a ona ho videla cez kukátko, alebo cez okno. Predmetom sms správ bolo aj osočovanie aj urážky a stávalo sa to aj v nočných hodinách. Zmiernilo sa to v januári 2018 a úplne to prestalo keď bol vo väzbe. Jeho správanie počas osobného kontaktu bolo premenlivé, raz prišiel ľútostivo, raz zaľúbene a následne jej vynadal. Boli tam bežné sácania, raz ju uhryzol do ramena a mimo posledného skutku fyzické útoky neboli. Vyhrážal sa iba raz a vulgárne nadával. Mala pocit, že je stále niekto za ňou, bola v strehu keď zvonil telefón a mala obavu, lebo nevedela čo môže čakať.

Povaha jeho mamy je náročná, chce súkromie, mala nedostatok peňazí, chcela byť stredobodom pozornosti, a keď malá plakala, po susedoch rozprávala, že dieťa je choré, vykrikovala v byte, vybehla na chodbu, kde kričala, chce byť stredobodom pozornosti a miešala sa aj do ich fungovania a bola aj liečená na psychiatrii. Pokiaľ obžalovaný mal záujem o kontakt s dcérou bolo mu to umožnené aj keď tento bol upravený súdom, chcela mu umožniť aj ďalší, dokonca bola s malou za ním vo väzbe, ale keď začal upriamovať pozornosť na ňu, začala to sekať, bola dohoda aj na striedavej starostlivosti, ale to nefungovalo, bol problém s vracaním detí a následne mu dávala dieťa iba počas vyhradených dní. Pri hádkach určite ho drgla alebo dala aj facku. Príčinou odchodu zo spoločnej domácnosti bola aj jeho mama. Pokiaľ mal dcéru on, ho nekontaktovala. Keď mala dcéru vo vlastnej starostlivosti reagovala na jeho sms správy, ale nie po každej. Snažil sa vzťah obnoviť, aby sa k nemu vrátila a pokiaľ ju kontaktoval v práci bez hliadok to bolo dosť časté a pripustila, že niekedy tam mohol byť pracovne a v jeden deň hliadka bola aj trikrát a raz kolegyňa ňa videla visieť na okne. Predložená sms komunikácia je úplná z jedného telefónneho čísla, ale môže jej byť aj viac lebo používal aj iné čísla a v záujme maloletej sme sa stretávali aj dobrovoľne a trestné oznámenie nemajú vzťah so skutočnosťou, že bolo podané trestné oznámenie na jej otca a reakcia z jej strany bola až keď sa to stupňovalo. Dôvod odsťahovania boli nazbierané nezhody a konflikty, od mesta jej mal byť pridelený nájomný byt a bolo to plánované z dôvodu nefungujúceho vzťahu a domácnosti. Vrátil sa k nej bývať po troch mesiacoch a bola naivná a hlúpa keď mu to umožnila. K definitívnemu koncu došlo kvôli nezhodám, hádkam, nedôvodnej žiarlivosti, ale aj kvôli peniazom. Ona iný vzťah nemala a z jeho strany išlo o stávkovanie, nakoľko bol nezamestnaný a tým si chcel privyrobit. Pred určením harmonogramu starostlivosti o dieťa bol problém sa s obžalovaným dohodnúť a samozrejme, že sa stretli aj mimo dohody. Ako žena sa mohla brániť len tak, že ho od seba odstrčí a keď boli nadávky padla tam aj facka, ale nikdy na neho agresívne nezaútočila. Pri ich stretnutiach sa stále pýtal aj na dcérku.

Ohľadne skutku 3.1.2018 uviedla, že bola v práci, cestou urobila nákup a keď prišla k vchodu videla tam čupieť obžalovaného a preto zobrala telefón akože s niekým telefonuje, potom sa pýtal, že kde je malá, sotil do nej, kopol a vyhrážal sa, že ju zabije a rodičia práve dovážali dcérku, kde otec volal políciu a mama zobrala malú do vchodu a obžalovaný sa rozbehol a utekal preč a ona išla na ošetrovanie a následne na políciu. Použil slová zabijem ťa ty kurvo a boli tam aj nadávky a obžalovaného zbadala vo vchode jednej z bytoviek. Obžalovaný do nej sácal, kopal do nôh, do lýtok, presný počet nevedela uviesť, a na jednej mala výraznú modrinu a na druhej menšiu. Rodičov evidovala pred fyzickým útokom a bolo to skôr ako obžalovaný zaútočil. Utrpela iba modriny a slová obžalovaného vzbudili obavy a strach. Na obsah sms si nespomenula, ale tieto sms dostala a prepis urobil policajt z jej mobilu. Obžalovaný bezprostredne po fyzickom útoku ušiel a obžalovaný tieto vyhrážky povedal zvýšeným hlasom a keď rodičia prichádzali auto evidovala vo vzdialenosti 50, 60 metrov a keď zaparkoval, bolo to vo vzdialenosti asi 50 metrov. Bola iba táto jedna vyhrážka a bola zopakovaná iba raz a túto vyhrážku povedal, keď prichádzal ku nej a kričal. Auto rodičov zbadala súbežne ako obžalovaného. Chodník je vysypaný kamením a keď otec parkoval išlo o otvorené priestranstvo. Predmetné sms správy chápala ako vyhrážky a nevedela uviesť, čo tomu predchádzalo, nevedela už presne uviesť, kedy to bolo, keď kričala tú vyhrážku, či keď išiel k nej, keď do nej drgol, kopol, ale ona to vníma ako jednu situáciu.

Znalec PhDr. Marián Garbár uviedol, že poškodená I. N. je osobnosťou nevyhraneneho typu, je senzitívna, aktuálne emocionálne labilnejšia, bez výraznejšej osobnostnej patagnómie. Intelektové schopnosti sú celkovo podpriemerne so známami začínajúcej deteriorácie primerané veku a kognitívne schopnosti nie sú natoľko znížené, aby nebola schopná správne vnímať, zapamätať si a reprodukovať prežitú udalosť a nezistil snahu javiť sa v lepšom svetle, skresľovať skutočnosti vo svoj prospech, ani iné skutočnosti, ktoré by mohli ovplyvniť vierohodnosť jej osobnosti. Nezistil snahu poškodiť obvinenému a menovaná má k svojmu synovi ambivalentný citový vzťah, kde na jednej strane ho má rada a na druhej strane má obavy, že jej ublíži, keď sa vráti domov a konanie obvineného zanechalo negatívny vplyv

na jej psychickom stave, došlo k rozvoju depresívnej symptomatológie a jej psychický stav nevyžaduje psychiatrickú ani psychologickú intervenciu. Podľa jeho názoru predvolanie na hlavnú pojednávanie nemá význam, lebo už v prípravnom konaní vypovedala, že nechce aby bol trestne stíhaný, chcela aby ho policajti dali liečiť a chcela trestné oznámenia stiahnuť, lebo má výčitky. V čase vyšetrenia ho už ľutovala, že podala trestné oznámenie a jej výpoveď môže byť skreslená. Uviedol, že pokiaľ ide o katatívnu kontamináciu to predstavuje, že jej údaje sú ovplyvnené citmi, nakoľko na jednej strane ho má rada, ľutuje sa, no zároveň má strach z jeho správania a bojí sa čo by sa mohlo stať, ale nechce mu ublížiť. Ide o citovú oblasť a je rozpor medzi tým, čoho sa obáva a tým čo pociťuje k svojmu synovi, ale nejde o také znečistenie, ktoré by ovplyvňovalo vierohodnosť jej osobnosti a nevie sa s tým vysporiadať a nechce aby syn bol v base, ale aby sa dal liečiť. Ide o skresľovanie, ale nie v zmysle, aby si to vymyslela, ale tým, že jej obavy zo syna sa cez city zvýraznili viac, ale nie je to v zmysle, aby bola nevierohodná ako osoba. To sa prejavilo už pri prvotnom výsluchu, kde keď prišla na políciu, stále sa ubezpečovala či syn nepôjde do basy a prišla oznámiť trestný čin, ale zároveň sa bála čo bude so synom. V znaleckom posudku neodporúčal opätovný výsluch poškodenej, ale vzhľadom ku skutočnosti, že bola vykonaná konfrontácia, navštevovala obžalovaného vo výkone väzby, uviedol, že môže byť vypočutá a vie si predstaviť, že zmenila svoje výpovede pod vplyvom svojich citov. Mal k dispozícii spis k 16.5.2018 a všetko podstatné uviedol v znaleckom posudku. Vierohodnosť osobnosti poškodenej je to isté ako vierohodnosť výpovede, či je schopná správne popísať, nezistil nič čo by to spôsobovalo, ale IŽI skóre nebolo zvýšené a ku špecifickej vierohodnosti uviedol, že to je záležitosť vierohodnosti výpovede a vierohodnosť jej ako osoby nebola znížená.

Znalkyňa MUDr. Kornélia Fabišíková uviedla, že obžalovaný v čase spáchania skutku netrpel ani netrpí na duševnú chorobu ani poruchu v zmysle psychózy a u obvineného zistila zmiešanú poruchu osobnosti. Obvinený v čase spáchania skutku vedel rozpoznať nebezpečenstvo a protiprávnosť svojho konania, jeho ovládacia schopnosť bola zmenšená iba nepodstatne pod vplyvom impulzivity a podstatné zníženie a vymiznutie nezistila, a obvinený s ohľadom na jeho osobnostnú štruktúru je schopný chápať zmysel trestného konania. Jeho pobyt na slobode z hľadiska psychiatrického nie je nebezpečný a nie je indikované ani žiadne ochranné psychiatrické liečenie. Nebola zistená patická opilosť. U obvineného nezistila žiadne závažné poruchy pamäti, boli u neho zistené a potvrdené sklony k subjektívnemu skresľovaniu reprodukovať prežitú udalosť a sklony ku konfabulácii neboli zistené. Pokiaľ ide o zmiešanú poruchu osobnosti uviedla, že ide o významné odchýlky a formy správania, ktoré majú tendenciu pretrvávať a sú výrazom charakteristického životného štýlu jednotlivca a jeho postojov k druhým, je hlboko zakorenená aj pretrvávajúca forma správania, ktorá sa prejavuje ako významná odchýlka od spôsobu, ktorý priemerný jedinec príslušnej kultúry vníma, myslí, cíti a tieto formy správania bývajú ustálené a zahŕňajú viaceré oblasti správania a psychického fungovania. Pokiaľ už pri hospitalizácii v roku 2006 bola stanovená diagnóza nešpecifikovaná porucha osobnosti, je potrebné podotknúť, že túto diagnózu nebolo možné stanoviť vzhľadom na jeho vek.

Svedok Z. H. na hlavnom pojednávaní uviedol, že mali vnučku v Záborskom a viezli ju k dcére a keď vystupoval z auta počul krik dcéry o pomoc, videl ako ju obžalovaný kopol, kde manželka utekala ku vchodu a on k dcére a videl ako obžalovaný dcéru fyzicky napadol, ako ju kopol a po príchode polície táto odporúčala, aby išli na ošetrovanie a následne podať podnet a hliadka uviedla, že to nebolo po prvýkrát keď tam riešili spory. Určite to bolo 3.1.2018, ale čas už si nepamätal. Krik začul pri vystupovaní z auta, kde identifikoval dcéru podľa hlasu a následne aj vizuálne a videl, že sa niečo deje, bola to vzdialenosť 60-70 metrov a nebolo to ďaleko od parkoviska a jasne videl dcéru aj obžalovaného. Určite ju kopol do pravej nohy a utekal ku dcére a obžalovaný utekal za blok. V minulosti keď ešte spolu bývali, videli na dcére modriny a keď som sa ho pýtal prečo ju bije, odpovedal, že sa iba hašterili, asi pred tromi rokmi bol svedkom, ako sa bili a preto ihneď zobrali dcéru domov. S obžalovaným sa náhodne niekoľkokrát stretol, aj sa bavili a hovoril mu, aby nebil jeho dcéru a v jeseni obžalovaný pred ich domom vykrikoval, že pozabíja celú H. rodinu a aj D.. Dcéra nemohla dostať na nohu, sťažovala sa na bolesť a preto išli na ošetrovanie. Nachádza sa tam parkovisko, je tam niekoľko áut, kriky nie sú tam žiadne a bolo to v podvečerných hodinách medzi sedemnástou až osemnástou hodinou a nebola ešte úplná tma. Keď vystúpil z auta počul krik a zbadal ich aj vizuálne a videl ako ju obžalovaný kopol a dcéra bola troška vpredu pred obžalovaným bokom a nepamätá si žiadne vyhrážky, lebo keď sa od auta rozbehol obžalovaný utekal preč.

Svedok S. S. vypovedal, že obžalovaného pozná ako suseda, a 8.3.2018 prišla k nim rozrušená pani N., že chce volať políciu, že ju syn napadol a on vytočil číslo, ale rozprávala už ona a počkala až do

príchodu polície. Pani N. bola rozrušená, plakala a uviedla, že ju syn napadol a žiadne známky násilia si na nej nevšimol. V minulosti už bola telefonovať, ale nepamätá si kedy to bolo, ani dôvod telefonovania. Mali nejaké problémy, ale nikdy to neriešil a uvádzala, že pýtal požičať peniaze a keď je nevychádzalo aj on jej požičal a bez problémov to bolo vrátené, nepočul žiadne fyzické vyhrážky, ani nebol svedkom žiadnych konfliktov a obžalovaný je jeho sused a pozná ho od narodenia a riešili bežné veci. Poškodená od zavolania až do príchodu polície sedela a plakala a keď niečo hovorila bola rozrušená a nebolo jej rozumieť. Poškodenú pozná asi 50 rokov a majú iba susedský vzťah a táto je troška prchká, ale dá sa s ňou porozprávať, pri odstraňovaní rozporov už si nepamätal, že poškodená opakovane volala políciu, že ju mal syn zbiť a do telefónu uvádzala, že ju syn napadol a nevedel sa vyjadriť, či boli nejaké konflikty medzi obžalovaným a jeho družkou.

Svedkyňa poškodená I. N. na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovaný je jej syn, bol poslednú dobu nervózny. Od kedy je vo väzbe, jej chýba, ale ho má rada, a keď potreboval peniaze od koho mal pýtať ak nie od nej, ale sa nikdy neopýtal, či má alebo nemá, len uviedol, že potrebuje peniaze a mu aj odpustila. Pokiaľ ide o deň 8.3. vtedy bol doma a hľadal nejaké bločky a následne bol nazlostný a ona išla sa prejsť do mesta. Následne ju žiadal o 20,- Eur, ktoré však nemala a povedal jej, aby išla peniaze požičať do susedov a povedal, že potrebuje peniaze súrne, udrel ju a zavolať na políciu, následne bola na röntgen a výsluch a prehnela to, keď volala políciu. Obžalovaný ju udrel po ruke, zranenia nemala žiadne a išla zavolať políciu do susedov, kde uviedla, že sa s ňou háda a jemu povedala, aby ju nebil, že pôjde požičať. Peniaze pýtal tým spôsobom, že mu musím dať, lebo potrebuje a niekedy si požičiavam na chlieb a mlieko a pomáhala som im pokiaľ bývali u nej, uviedol, že súrne potrebuje peniaze chce podať Niké, aby niečo vyhral, lebo má dlh. K tónu hlasu sa nevedela vyjadriť, lebo medzitým uplynul rok. Len ju udrel a povedal, že ju zbije, keď mu nepôjde požičať. Udrel ju po prstoch na hlave a po pleci a bolo to otvorenou dlaňou raz alebo dvakrát, údery smerovali na hlavu a prsty ju boleli kvôli tomu, že si ich dala na hlavu. Potom išla zavolať do susedov políciu a on išiel do svojej izby a keď otvorila dvere policajtom tí ho zobrali a aj ju na vypočúvanie. Išla k susedom kvôli tomu, že on mal pokazený telefón a používal jej a nezistili žiadne zranenia a peniaze požadoval, keď nemal robotu od koho by pýtal, keď nie od rodičov, nikdy nežiadal veľké sumy, lebo mal malý príjem a niekedy mu dala aj väčšie sumy keď mal narodeniny, meniny a zapisovala to do kalendára, ktorý bol taký len pre ňu. Obžalovaný má prchkú povahu a napadol ju asi dvakrát a raz na desať dní mal zákaz vstupu a priateľka sa odsťahovala a následne odišiel za ňou a keď bol vykázaný bolo to kvôli tomu, že ju udrel a nepamätá si, aby pri útoku utrpela nejaké zranenia, políciu volala veľakrát, lebo nemala sa na koho obrátiť. Obžalovaný bol raz na psychiatrii, ale vrátil sa nedoliečený. Obžalovaný s priateľkou 5 rokov spolu chodili a keď mali dieťa prišli ku nej. Evidovala, že dvakrát sa pobili a bol aj krik, kde ona im búchala na stenu, aby boli ticho, napadnutie oznámila synovi ako aj dcére. Jej syn hovoril, že zarába menej ako je jej dôchodok, ktorý má cca 500,- Eur. Problémy boli z toho, že žili spolu a nebol dostatok peňazí, občas sa ho opýtala, či nepotrebuje peniaze, keď prišiel nejaký preplatok a do kalendára zaznamenávala aj sumy, ktoré mu dala dobrovoľne.

Bola prečítaná jej výpoveď z prípravného konania, z ktorej vyplynulo, že obžalovaný začal na ňu vrešťať, kričať, začal ju biť. Následne odišla do mesta a keď sa vrátila, opätovne na ňu začal kričať a vrešťať, aby si išla niekam požičať a hovorila mu, aby ju nebil a musí si stále požičiavať peniaze, lebo obžalovaný je potom zlý a bije a teraz prišiel s tým, že ju zbije, že ju zabije, lebo musí mať peniaze a musí ísť niekam požičať a zobral jej aj telefón, aby nemohla volať. Videla, že to je s ním zle a mala strach. Bola na ošetrovni, kde mala len odretú ruku a vrch hlavy, čo je citlivé na dotyk a svedkom toho ako ju bil bola aj priateľka. Tieto skutočnosti oznamovala dcére, ako aj polícii, ktorá chodila k ním do bytu opakovane. Mala zo syna obavy, lebo pokiaľ by býval s ňou, by sa to iba zhoršilo, on sa stále vyhrážal bitkou a pri bitke používal päste.

Následne pri konfrontácii uviedla, že si pýta peniaze, ktoré mu nemohla dať a žiadnym spôsobom ju nenútil dávať peniaze, ale v uvedený deň ju udrel po hlave a iné zranenia nemala a nikdy sa jej nevyhrážal zabitím a napadol ju iba raz 8.3.

Svedkyňa k rozporom uviedla, že už nechce nič dodať a chce iba, aby sa o seba staral, lebo ona berie každý mesiac dôchodok, nikdy ju nenútil, aby išla požičiavať peniaze, išla sama a nemala problém si požičať, lebo stále vrátila.

Znalec MUDr. Peter Valdman na hlavnom pojednávaní uviedol, že pri vypracovaní znaleckého posudku ohľadne poškodenej I. N. vychádzal zo zdravotnej dokumentácie poškodenej a zistil, že utrpela ľahké

pomliaždenie oboch temenných oblastí, hlavy, ľahké pomliaždenie chrbtov oboch rúk a tieto poranenia hodnotí ako ľahké s maximálnou dobou liečenia do šiestich dní. Obe poranenia vznikli priamym pôsobením tupého až tupohranatého predmetu na temene oblasti hlavy a chrbty oboch rúk slabou až stredne silnou intenzitou, čomu zodpovedá najmenej jeden úder otvorenou dlaňou alebo päťou do temenej oblasti hlavy a najmenej jeden úder otvorenou dlaňou alebo päťou do chrbta oboch rúk. Uvedené poranenia mohli vzniknúť aj pôsobením tupohranatého predmetu napr. pri páde, náraze do dverí úderom o stôl a podobne.

MUDr. Valdman ohľadne poranení poškodenej S.. H. uviedol, že posudok vypracoval taktiež na základe zdravotnej dokumentácie, nakoľko vzhľadom na odstup času vyšetrenie neoblo potrebné. Zistil, že poškodená utrpela pomliaždenie oboch lýtok viac ľavého s krvnými podliatinami, čo je jednou základných príznakov pomliaždenia. Poranenia hodnotí ako ľahké bez trvalých následkov s dobou liečenia do šiestich dní, lebo poškodenou udávaná doba liečenia je vzhľadom na jednorazové ošetrenie nadsadené. Poranenia vznikli priamym pôsobením tupého až tupohranatého predmetu do oblasti lýtok, nanajvýš stredne silnou intenzitou, čo by zodpovedalo najmenej jednému kopnutiu do každého lýtku, teda poranenia by mohli vzniknúť tak, ako to poškodená uvádza vo svojej výpovedi. Poranenia mohli vzniknúť aj iným mechanizmom a to hlavne nárazom do tvrdého predmetu, kameňa, stoličky a pokiaľ bol chodník vyspaný štrkom poranenia mohlo vzniknúť aj takýmto spôsobom.

Svedkyňa Z. Ž. uviedla, že obžalovaný je jej bratom a poškodená je jej matkou. Matka je osoba, ktorá rieši aj veci, ktoré sa neudiali, a keď niečo zbadá vyvodí z toho tézy, nie je empatická, nevie prejavovať lásku a chce byť stále stredobodom pozornosti, a keď si ju nikto nevšíma snaží sa na seba upriamiť pozornosť a stále riešila obžalovaného, ktorý s ňou býval. Keď riešila nejakú udalosť a nikto na to nereagoval o 5 minút bolo všetko ináč. Ona nie je empatická k druhým ľuďom, k ich problémom ona stále rozpráva a stále je iba ona, ona a obžalovaného si stále všímala, lebo žil s ňou a riešila aj bežné veci. Žiadne vyhrážky nespomínala a požičiavať peniaze ju obžalovaný neposielal a do smrti manžela bola zvyknutá na vyšší štandard a niekedy si požičiavala aj od nej a stále cítila potrebu jej to vrátiť a ťažko hospodárila a takto to fungovalo 11 rokov. Nebola svedkom žiadneho napadnutia, ani vyhrážok a ona tým, že stále riešila jeho záležitosti ho tým provokovala. S matkou bola telefonicky v kontakte každý deň a niekedy aj viackrát a minimálne raz týždenne ju navštevovali. K finančnej situácii obžalovaného uviedla, že pozná celé obdobie, rozišiel sa s partnerkou, bojuje o dieťa, pracoval ako taxikár, spôsobil dopravnú nehodu a splácal aj nejaké pôžičky a mame sa nezveroval na čo potrebuje peniaze. Pokiaľ mama zavolala políciu chcela ho takto vystrašiť, nikdy nerozmýšľala nad následkami a keď boli nejaké problémy ona stále volala sanitku alebo políciu, nikdy na nej nevidela, aby mala nejaké stopy po bitke. K vzťahu obžalovaného s jeho partnerkou uviedla, že podľa nej tento vzťah nikam nesmeroval, priateľka stále chodila sama a obžalovaný sa snažil obnoviť vzťah. Pokiaľ bola svedkom nejakých konfliktných situácií, tieto vyprovokovala matka. Svoj vzťah k matke charakterizovala ako ťažký a zložitý, nie je na nej závislá, a v prípadnom spolužití by to bolo taktiež ťažké.

Znalkyňa PhDr. Jana Čorejová ohľadne obžalovaného uviedla, že jeho osobnosť je disharmonicky štruktúrovaná, emočne nestabilná, menej sebakritická, má sklon vnímať všetko čo sa okolo neho deje, ale skôr prehladať podstatné informácie, jeho úsudky bývajú subjektívne zúžené a to najmä v emočne náročných situáciách má oslabený zmysel pre realitu ťažšie doťahuje veci do konca a nakoľko záťaž prevyšuje zdroje obvineného jeho správanie je vo všeobecnosti nezrelé, egocentrické, agresivita nie je jeho dominantná vlastnosť, ale v záťaži je ľahko aktivovateľná, myslenie je paranoidne akcentované, v neosobnej rovine zvláda sociálne situácie a vie sa prejavovať komfortne a žiaduco, vyhľadáva sympatie a rád komunikuje, v hlbších vzťahoch máva nerealistické požiadavky, má sklon k závislosti, po intelektovej stránke je vyspelý a jeho rozumové schopnosti sú ľahko nadpriemerné, a v čase vyšetrenia pamäťové schopnosti boli mierne oslabené. V čase vyšetrenia obvinený prežíval vnútornú tenziu, smútok a bezmocnosť a tieto pocity boli intenzívne, sťažovali jeho sústredenosť a zistila odchýlku v štruktúre jeho osobnosti a následne ich v konaní a reakciách pod vplyvom stresu z dôvodu umiestnenia vo väzbe konštatuje, že intenzívne a konfliktné prežíva vzťah k expartnerke a následne neprimerane komunikuje, môže strácať sebakontrolu a produkovať nevhodné až agresívne správanie. Táto odchýlka je v štruktúre osobnosti trvalá a v úspešnosti v živote podstatná a je možné očakávať obdobie dobrej kompenzácie, kedy negatívne prejavy nie sú pozorovateľné. Zároveň sa môžu vyskytovať obdobia, kde sa dostáva pod tlak a zväzňuje sa jeho emočná labilita, impulzivita a aktivujú sa neurotické mechanizmy. Obvinený by mohol čiastočne profitovať z dlhodobej psychiatrickej a psychologickej liečby. Obvinený je schopný chýbať zmysel právnych zákonov v plnej miere, je však obmedzene schopný ovládať svoje konanie v

konfliktných situáciách a riziko recidívy je v obdobných situáciách vysoké, vo všeobecnosti je schopný správne vnímať a reprodukovať prežité okolnosti, ale pokiaľ ide o okolnosti týkajúce sa jeho osoby je pravdepodobne zvýšený vplyv emócií na presnosť reprodukcie. Jeho osobnostné rysy ovplyvňujú aj vierohodnosť výpovede z v zmysle oslabenia nakoľko jeho úsudky najmä v záťaži bývajú povrchné skreslené a subjektívne a nie je možné vylúčiť ani snahu skresliť výpoveď vo svoj prospech. Svoje konanie vysvetľuje v širších súvislostiach ako reakcia na nevhodné konanie jeho expartnerky. Opisuje to ako nedorozumenie v komunikácii a všeobecná vierohodnosť obvineného bola vyhodnotená ako mierne znížená a špecifická vierohodnosť ako znížená. V subjektívne náročných situáciách má sklon reagovať impulzívne, skratovo a to v zmysle, je jeho schopnosť oslabená. Osobnostná odchýlka v zmysle emočnej nestability nie je považovaná za chorobu, ani poruchu a samotná nie je indikáciou pre liečenie, považuje sa za trvalú a medikáciou neovplyvniteľnú a táto štruktúrovaná osobnosť sa v náročných životných fázach dostáva do intenzívnej emočnej nepohody a v takýchto prípadoch je často indikovaná psychiatrická a psychologická liečba a to krátkodobo v zmysle úľavy od týchto ťažkostí v snahe pomôcť zvládnuť toto obdobie a dostať sa do kludového stavu. Intelektový potenciál je nadpriemerný a rozchod s partnerom, nevera, strata kontaktu s dieťaťom je prežívaná ako záťaž, ktorá má u obvineného silnú emočnú odozvu a jeho úsudky sú v daných situáciách subjektívne a skreslené záťažou a tlakom, ktorý prežíva, pokiaľ ide o závislosť, tá je konštatovaná vo forme citovej závislosti voči osobe, teda neschopnosť opustiť túto väzbu, to však nevylučuje nejakú inú aktivitu, hľadanie práce a podobne. Hodnotenie osobnosti je konštatovanie mnohých mechanizmov a procesov, ktoré môžu byť rizikové, ale nie negatívne.

Znalkyňa PhDr. Čorejová ohľadne poškodenej S.. D. H. uviedla, že poškodená je osobnostne normálne štruktúrovaná, citlivá, podnety vníma intenzívne, kognitívna aktivita je zrelá, kvalita spracovávaní reakcii je dobrá, jej vzťah k situáciám je afektívny, myslenie môže byť vplyvom emócií menej usporiadané, situácie prehodnocuje pozitívne, sebaovládanie je dobré, jej sebahodnotenie sa javí ako primerané. Má vyrovnané a kvalitné pamäťové schopnosti, teda je schopná vnímať, zapamätáť si a správne reprodukovať prežité okolnosti. Jej rozumové schopnosti sú nadpriemerné, osobnostný profil je vyrovnaný a je možno predpokladať objektívne vnímanie udalosti a ich zhodnotenie. Nedisponuje takými vlastnosťami a rysmi, ktoré by negatívne ovplyvňovali alebo znižovali jej vierohodnosť a nezistila motiváciu skresľovať výpoveď ani negatívny vzťah k obvinenému. Všeobecná a špecifická vierohodnosť poškodenej sa javí ako štandardná. Poškodená skôr reagovala na konanie obvineného a v tomto zmysle sa jej konanie javí v súlade s jej osobnosťou. Zistila intenzívnejšie prežívanie a intenzívnejšiu odozvu na podnety, čo u nej vedie pri subjektívne náročnejších momentoch k menej usporiadanému racionálnemu konaniu, nepredpokladá skresľovanie jej výpovedí ani jej úsudkov. Niektoré tvrdenia môžu byť subjektívne ale pri vyšetrovaní sa posudzuje subjektívita a objektívita úsudkov a všetky tvrdenia v osobnom rozhovore môžu byť subjektívne. Nezistila tendenciu otvorene škodiť obvinenému ani snahu prezentovať sa sociálne žiaduco.

Svedkyňa D. H. st. uviedla, že obžalovaného pozná, ide o otca jej vnučky a bývalého priateľa dcéry a 3.1.2018 viezli vnučku k dcére a pri vystupovaní z auta začula krik a vtedy zbadala dcéru s obžalovaným a zobrala vnučku a išli hore do bytu. Hlas započula pri vystupovaní z auta a mohlo to byť vo vzdialenosti 40-50 metrov a bolo to večer medzi piatou a šiestou a už sa stmievalo a k verejnému osvetleniu sa nevedela vyjadriť. Dcéra s obžalovaným stáli pri sebe k ich vzdialenosti sa nevedela vyjadriť. V spoložití boli problémy a dcéra párkrát od neho odišla a dcéra sa o žiadnych konfliktoch nezmenila. Taktiež nebola svedkom žiadneho vyhrážania a nemala s ním ani žiaden konflikt. Pri vystupovaní z auta vo výhľade nemala žiadne prekážky. Dcéra prišla do bytu krívajúc s tým, že ide na pohotovosť a vypovedať na políciu.

Z prečítaných listinných dôkazov vyplynulo, že Sociálna poisťovňa - pobočka Prešov vyplatila dávky nemocenského poškodenému Z. I. v celkovej výške 3.586,40 Eur. Všeobecná zdravotná poisťovňa vynaložila náklady na poskytnutú zdravotnú starostlivosť tomu istému poškodenému vo výške 3.295,28 eur. Bola oboznámená aj zápisnica o prehliadke tela poškodenej I. N. a zápisnica o vydaní veci zo strany poškodenej a to výpis SMS komunikácia medzi poškodenou S.. D. H. a obžalovaným S. N. za obdobie od 10.9.2017 do 8.3.2018 v rozsahu 174 strán, z ktorej je zrejma intenzita vzájomnej komunikácie medzi obžalovaným a poškodenou.

Uznesením Okresného súdu Prešov sp. zn. 8C/2/2018 zo dňa 6.2.2018 bolo obžalovanému nariadené, aby k poškodenej sa nepribližoval na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov s výnimkou realizácie úpravy

styku obžalovaného s dieťaťom. Uznesením Okresnej prokuratúry Prešov sp. zn. 1Pv 553/15 zo dňa 19.4.2016 bolo podmiennečne zastavené trestné stíhanie obžalovaného, ako aj poškodenej pre prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Tr. zákona spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona. Boli oboznámené aj rozhodnutia o priestupkoch, kde obžalovaný bol dňa 13.10.2016 uznaný vinným z priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, ktorého sa mal dopustiť voči svojej matke I. N. a to tým, že ju fyzicky napadol a išlo o skutok 10.9.2016. Konanie voči tej istej poškodenej za skutok zo dňa 15.2.2014 bolo zastavené z dôvodu, že spáchanie skutku nebolo preukázané. Obžalovaný bol postihnutý aj za ďalšie priestupky proti občianskemu spolunažívaniu a to pre skutok z 30.6.2017 a 12.7.2017, kde poškodenou bola S.. D. H.Č. a ďalším priestupkom bol uznaný vinným voči tej istej poškodenej za skutky v priebehu mesiaca august 2017 rozhodnutím Okresného úradu Prešov, odbor všeobecnej vnútornej správy č. OU-PO-OVVS2-2017/043613. Bola oboznámená aj fotokópia katolíckeho kalendára predloženého poškodenou, z ktorej je zrejmé, aké sumy a kedy poškodená I. N. poskytla obžalovanému. Boli oznámené aj SMS správy, ktorými sa obžalovaný vyhrážal poškodenej dňa 10.1.2018.

Z charakteristiky z Mesta Prešov je zrejmé, že obžalovaný má trvalý pobyt na uvedenej adrese a je otcom jednej dcéry J. N. a doposiaľ mestskou políciou nebol priestupkovo riešený. Obžalovaný bol v minulosti dvakrát hospitalizovaný pre poruchy psychiky a správania spojené s agresívnymi prejavmi a naposledy bol ambulantne ošetrovaný dňa 17.7.2009 a 19.10.2009 pre poruchové správanie. Podľa hodnotení od zamestnávateľov je zrejmé, že obžalovaný je výbušnej povahy a nakoľko neboli spokojní s jeho výkonmi bol rozviazaný pracovný pomer. Ďalší zamestnávateľ MV Transport s.r.o. uviedol, že s pracovnou morálkou neboli spokojní, nakoľko došlo k spreneveru tržby a porušeniu pracovnej morálky. Z výkonu väzby je hodnotený tak, že denný režim dodržiava, správa sa slušne a nemá žiadne nezhody a doposiaľ nebol disciplinárne odmenený ani potrestaný. V ústrednej evidencii priestupkov okrem spomínaných priestupkov má evidované ďalšie priestupky na úseku bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky. V odpise z RT má jeden záznam a to už vyššie spomínané podmiennečne zastavenie Okresnou prokuratúrou Prešov sp. zn. 1Pv 553/15/7707 zo dňa 26.4.2016 pre prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 kde bola určená skúšobná doba v trvaní 2 rokov.

Súd zhodnotiac všetky vykonané dôkazy jednotlivo ako aj v ich súhrne zistil nasledovné:

Obžalovaný spáchanie skutku v bode 2/ až 4/ v celom rozsahu poprel, kde pri skutku dva uviedol, že jeho správanie bolo ovplyvnené konaním poškodenej a nešlo z jeho strany o žiadne prenasledovanie, ale iba o reakciu, že sa nemohol poškodenej dovoliť a zistiť ako sa má ich spoločná dcéra a taktiež predložená SMS komunikácia cca 3.000 SMS nie je úplná a stále mu išlo iba o dcérku, z jeho strany nešlo o žiadne prenasledovanie a je pravdou, že niektoré boli hanlivé a urážlivé, ale k ich obsahu prispela aj poškodená. Nikdy ju neotravoval po nociach, ale stávalo sa, že to bolo po 22,00 hod. a výnimočne aj po polnoci a vôbec boli obdobia keď tri alebo sedem dní ju nekontaktoval a potom bolo 60 -70 SMS správ. Z uvedeného skutku je usvedčovaný najmä poškodenou S.. D. H., ktorá v konaní pred súdom predložila rozpis predmetných SMS správ a navyše uviedla, že mimo SMS správ ju kontaktoval, vyhľadával ju na mieste bydliska, v práci a zisťoval aj cez kolegov kde sa nachádza, opakovane ho vyzvala na ukončenie tejto SMS komunikácie čo on však neakceptoval a intenzita sa trochu zmiernila v januári 2018. Zo skutku je usvedčovaný aj samotnými prepismi SMS správ, ktoré boli oboznámené na hlavnom pojednávaní a z toho je zrejmé neúnosná intenzita komunikácie zo strany obžalovaného.

Pokiaľ ide o skutok 4/ obžalovaný toto konanie taktiež poprel a uviedol, že s poškodenou sa síce stretol, ale žiadnym spôsobom ju nenapadol, iba keď ho sotila, strhol jej ruky, kde stratila rovnováhu a spadla. Nikdy sa nevyhrážal poškodenej, ani členom jej rodiny a pokiaľ ide o vyhrážky zo dňa 10.1.2018 uviedol, že to nebolo myslené ako vyhrážky, lebo mal poškodený telefón a tieto slovíčka mu dopísal sám. Všetky spory vznikali kvôli dcére a poškodená má stále modriny, lebo sa jej veľmi ľahko tvorili. Zo skutku je opäť usvedčovaný najmä výpoveďou poškodenej S.. D. H., ktorá uviedla, že ju sotil, kopol a vyhrážal sa jej, že ju zabije a uvedené slovné spojenia u nej vzbudili obavy a strach. Jej výpoveď podporuje aj výpoveď svedka Z. H., ktorý uviedol, že keď doviezli vnučku registrovali krik poškodenej, kde jednoznačne videl poškodenú ako aj obžalovaného a určite ju kopal do pravej nohy a následne ušiel a s dcérou bol následne na ošetrovaní. Poranenia, ktoré utrpela poškodená S.. H. sú verifikované znaleckým posudkom vypracovaným MUDr. Valdmanom, z ktorého je zrejmé, že poškodená utrpela pomliaždenie oboch lýtok a vznikli priamym pôsobením tupého až tupohranatého predmetu do oblasti lýtok a nepriamo skutočnosť, že na mieste činu sa stretol obžalovaný s poškodenou potvrdila aj svedkyňa D. H. st. matka poškodenej.

V tejto súvislosti je potrebné poukázať aj na znalecké dokazovanie znalkyňou PhDr. Čorejovou ohľadne osobnosti S.. D. H., kde táto poukázala, že poškodená má predpoklady objektívne vnímať udalosti a nezistila žiadne okolnosti, ktoré by negatívne ovplyvňovali alebo znižovali jej vierohodnosť ani negatívny vzťah k obvinenému a aj jej všeobecná ako aj špecifická vierohodnosť sa javí ako štandardná a nezistila snahu javiť sa sociálne žiaducou ani tendenciu otvorene škodiť obvinenému.

Pokiaľ ide o skutok 3/ právne kvalifikovaný ako zločin vydierania obžalovaný uviedol, že k žiadnym hrozbám a v takej intenzite ako bolo prezentované nedochádzalo, peniaze mu matka dávala dobrovoľne a určite od nej peniaze nikdy nepýtal pod nejakou hrozbou. Chcel od nej iba 20,- Eur na zaplatenie paušálu, taktiež nikdy nenapadol. Zo skutku je usvedčovaný poškodenou I. N. aj keď u tejto v jej výpovediach sú rozpory, kde na hlavnom pojednávaní uvádzala, že mu odpustila a peniaze pýtal tým spôsobom, že mu musí dať, lebo potrebuje a uviedol, že ju zbije kým nepôjde požičať. Uderil ju po prstoch, na hlavu a po pleci a ona išla zavolať k susedom políciu. Obžalovaný je prudkej povahy, napadol ju asi dvakrát a raz bol na 10 dní vykázaný. Obžalovaný na ňu kričal, aby išla požičať peniaze a teraz sa jej vyhrážal, že ju zbije, že ju zabije, lebo musí mať peniaze a musí si ísť požičať a zobral jej telefón, aby nemohla volať. K tomuto skutku sa vyjadril ohľadne poranení aj znalec MUDr. Peter Valdman, ktorý uviedol, že poškodená utrpela ľahké pomliaždenie oboch temenných oblastí hlavy a pomliaždenie chrbtov oboch rúk a k mechanizmu uviedol, že išlo o pôsobenie slabou až strednou intenzitou, čomu odpovedajú údery otvorenou dlaňou alebo pästou do temennej oblasti hlavy a do chrbta oboch rúk. Priamym svedkom nebol, ale popísal bezprostredné správanie poškodenej I. N. po skutku a to svedok S. S. kde uviedol, že poškodená N. bola rozrušená a plakala a nemá vedomosť o nejakých predchádzajúcich rozporoch medzi obžalovaným a poškodenou.

Ohľadne poškodenej I. N. bol vypracovaný znalecký posudok PhDr. Mariána Garbar, je zrejmé, že osobnosť je bez osobnostnej patognómie a intelektové schopnosti sú podpriemerné so známami začínajúcej deteriorácie primerané veku a jej schopnosti nie sú natoľko znížené, aby nebola schopná správne vnímať, zapamätať a reprodukovať prežitú udalosť a neboli zistené ani žiadne iné okolnosti, ktoré by ovplyvnili jej vierohodnosť výpovede. Samotná poškodená má výčitky, lebo obžalovaného na jednej strane má rada, má strach z jeho správania a bojí sa čo by sa mohlo stať a pokiaľ sú nejaké rozpory nejde o skresľovanie v tom zmysle, aby si to vymyslela a už pri prvom výsluchu sa stále ubezpečovala, či syn nepôjde do basy. Nezistil zvýšené lži skóre, ale vie si predstaviť, že by zmenila svoju výpoveď pod vplyvom svojich materských citov.

Pokiaľ o skutok 2/ obžaloby súd jednoznačne dospel k záveru, že sú naplnené všetky znaky skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania, bolo jednoznačne preukázané, že obžalovaný poškodenú opakovane vyhľadával a to v priebehu novembra, decembra 2017 a to SMS správami v počte cca 3.000, kde aj sám obžalovaný uviedol, že niektoré dni tých SMS správ bolo 60-70, telefonicky ju vyhľadával aj na pracovisku a komunikoval s ňou aj prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby a teda správanie obžalovaného je možné kvalifikovať ako prečin nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. b/, c/ Tr. zákona.

V bode 3/ rozsudku konanie obžalovaného naplnilo všetky znaky zločinu vydierania, lebo obžalovaný násilím t.j. údermi a následne aj hrozbou násillia a to vyhrážkami, že ju zbije a zabije žiadal od poškodenej I. N., aby mu dala peniaze a nepochybne je, že tohto skutku sa dopustil na chránenej osobe, lebo išlo o blízku osobu a osobu vyššieho veku, lebo matka je nepochybne blízkou osobou a vzhľadom na dátum narodenia je nepochybne aj osobou vyššieho veku a preto toto konanie súd posúdil ako zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona.

Vo 4/ skutku boli naplnené všetky znaky skutkovej podstaty nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona, lebo z obsahu SMS správ, ktoré zaslal obžalovaný poškodenej S.. D. H. je zrejmé, že obžalovaný sa vyhrážal smrťou ťažkou ujmu na zdraví a tieto slova vykrikoval pri stretnutí 3.1.2018 a vzhľadom na jeho predchádzajúce správanie u poškodenej vzbudil dôvodnú obavu, že svoje vyhrážky uskutoční a toto konanie v jednočinnom súbehu naplňuje aj znaky prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, lebo na mieste verejnosti prístupnom napadol poškodenú a nepochybne ide o chránenú osobu, lebo v zmysle § 127 ods. 5 sa blízkou osobou rozumie aj bývalý druh.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť a to, že obžalovaný doposiaľ viedol riadny život, lebo aj keď mal v odpise z registra jeden záznam, ale išlo o podmienené zastavenie trestného stíhania a zistil jednu priťažujúcu okolnosť a to, že obžalovaný spáchal viac trestných činov podľa § 37 ods. h/ Tr. zákona, lebo súd obžalovaného uznával vinným z piatich trestných činov.

V tomto prípade prichádzalo do úvahy aj použitie § 41 ods. 1 Tr. zákona, nakoľko odsudzoval páchatel'a za dva alebo viac trestných činov a ukladal trest podľa zákonného ustanovenia za trestný čin z nich najprísnejšie trestný, v tomto prípade išlo o zločin vydierania podľa § 189 ods. 2 Tr. zákona, kde Trestný zákon v osobitnej časti umožňuje uložiť trest odňatia slobody vo výmere 4 až 10 rokov. Súd nezohľadnil poľahčujúcu okolnosť, že sa ku skutku priznal a tento úprimne oľutoval, lebo aj keď obžalovaný vyhlásil vinu k skutku v bode 1/ obžaloby, ale bolo to iba voči jednému zo skutkov a navyše v záverečnej reči obžalovaný poprel v podstate svoju vinu a uviedol, že poškodený narazil do neho.

Na základe vyššie uvedeného súd uložil trest pri dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, kde pri výške trestu zohľadnil, že obžalovaný spáchal viac trestných činov a uložil mu trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov. Nakoľko obžalovaný posledných 10 rokov nebol vo výkone trestu za úmyselný trestný čin, preto obžalovaného pre výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a takýto trest súd považoval vzhľadom na všetky okolnosti prípadu za dostačujúci na zabezpečenie individuálnej, ako aj generálnej prevencie.

Pokiaľ ide o uplatnenú náhradu škody zo strany poškodených Sociálnej poisťovne a Všeobecnej zdravotnej poisťovne súd poškodených odkázal na civilný proces, lebo dokazovanie, ktoré by bolo potrebné, by nepochybne presiahlo rámec potreby adhézneho konania, lebo by bolo potrebné zisťovať či uvedené vozidlo bolo zákonne poistené, resp. či malo uzavretú havarijnú poisťku a nepochybne je potrebné sa venovať aj otázke, či za škodu nezodpovedá zamestnávateľ obžalovaného a tento by bol zodpovedný iba v zmysle pracovno-právnych predpisov a preto súd poškodených s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Na základe uvedených skutočností súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.